

ת"ד 13/09/13 - מדינת ישראל נגד חיים דבוש

בית משפט השלום לתעבורה בbear שבע

ת"ד 13-09-13 מדינת ישראל נ' דבוש
תיק חיזוני: 34-1293/2013

בפני כבוד השופטת אילת גרב
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד חיים דבוש
נאשם

הכרעת דין

1. ביום 12.9.13 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של אי צוות לאור אדם ברמזו, נהייה בrelsנות, נהיגה בדרך הגורמת נזק וחבלות של ממש.

החליטי לזכות את הנאשם מחייב הספק מהעבירות המוחוסות לו.

2. בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 13.4.13 או בסמוך לכך נהג הנאשם הרכב מוניות בכיביש 31agar שבע לכוון עבר צומת הכנסה לאזור התעשייה. באותו עת נהג יורה שמש ברכב משא - (להלן: "הרכב המערבי") בעקבות הצמלה כאמור מימין לכיוון נסיעת הנאשם.

הצמלה הינה צומת מרומר ומערכת הרמזורים בצומת פולה באופן מלא ותקין.

עוד צוין בכתב האישום כי הנאשם גרם לתאונת דרכים בכך שנרג את רכבו בrelsנות לתוך הצומת, חזה את קו העצרה וזאת כאשר בכוון נסיעתו דלך אור אדם וחסם את דרכו של הרכב המערבי, שהגיע מימינו ושלו נתונה זכות הקידמה בצומת.

3. כצפוי והתהפרק על צידו, תוך שהוא פוגע באירועה במקום ומעיף אבן לכוננה של הולכת רגל שחצתה בסמוך.

כתוצאה מהתאונת נחבלו הנאשם, נסעתו ברכבו - ליין שביב, לידת 2012 שנחבלת חבלות של ממש בדמות שבר בירך ימין ואושפזה למשך 5 ימים, נסעתו ברכבו הניגם - ליין שביב ליד 2010 שנחבלת

חברות של ממש בדמות חבלת ראש של שבר פריאטלי מימן ואושפזה למשך 5 ימים, נסעת ברכב הנאשם, ונסעת ברכב המעוורב - שרה סבו גדי שנחבלת חברות של ממש בדמות שברים וכן אובchnerה על ידי ניירופסיכולוג קליני, נזקקה לניתוח בהרדים מלאה ואושפזה למשך 17 ימים.

.4. בעת המענה לכטב האישום כפר הנאשם בתקינותה של מערכת הרמזורים וכן בגרימת תאונת הדרכים.

הנאשם הודה בתוצאות התאונה, ככל שהדבר נוגע לחברות שנגרמו, אך כפר באחריותו לכך.

בנסיבות אלה נקבע התיק לשמייעת הראיות.

.5. להלן תספר השתלשלות האירועים נוכח החלף הזמן הרבה מאז הוגש כתוב אישום ועד מתן הכרעת הדין.

ביום 24.6.14 ביקש ב"כ הנאשם לתקן את המענה לכטב האישום ביחס לסעיף 5 ה' בלבד - הנאשם ביקש לכפור בתוצאות התאונה ביחס לגבי' שרה סבו גדי - שכן לטענתו המאשימה לא צרפה את הנגעת עדת תביעה, ועל כן התנגד ב"כ הנאשם להגשת מסמכים רפואיים ביחס לנגעת אשר המאשימה בחירה שלא לצרפה עדיה מטעם המאשימה.

ב"כ המאשימה ציין בעת הדיון כי התוצאות הרפואיות המצוינות בכתב האישום כוללות את החומר הרפואי הרלוונטי, וכן אישר כי אותה נסעת שנפגעה לא צרפה עדיה מטעם המאשימה. בהחלטתי מאותו יום קבעתי כי המאשימה יודיע מי הם עורכי התוצאות הרלוונטיות ביחס לנסעת שרה סבו גדי.

אף על פי כן בדיעณ שלאחר מכן לא הודיעה המאשימה מי הם עורכי התוצאות הרפואיות ובית המשפט התייר לעשות זאת תוך פרק זמן נוסף.

.6. רק ביום 14.12.25 הודיעה המאשימה לבית המשפט את שמותיהם של עורכי בתוצאות הרפואיות, ואלה הוזמנו לדיוון הבא.

במהלך שמייעת הראיות ניסו הצדדים לדבר ביניהם על מנת להגיע להסכמה, ואולם הדבר לא הצליח במשך תקופה ארוכה מאד. בהמשך יסקרו הליכים נוספים אשר בעטיהם נגרם עיקוב נוסף בשמייעתו הרצופה של התיק דן.

.7. מטעם המאשימה העידו עת/1 - יורי שmis, עת/2 - מזרחי רוזי, עת/3 - דורית ססקין, עת/4 - יהודה ספקטור, עת/5 - ערן ברכה, עת/6 - סבו גדי, עת/7 - חוווה שביביב וד"ר איליג דינאי.

מטעם הנאשם העידו הנאשם ומומחה מטעמו - מרABI מעוז, (להלן: "המומחה מטעם ההגנה")

גרסת המאשימה - ח齊ית הצומת באור אדום - עדויות עדי המאשימה.

8. כאמור גרסת המאשימה כפי שהובאה בכתב האישום הינה כי הנאשם גרם לתאונת דרכים בעת שנהג את רכבו ברכבו לתוך הצומת, חזה את קו העצירה, וזאת כאשר ברמזור בכיוון נסיעתו דלק אודם וחסם את דרכו של הרכב המערבי.

המאשימה ביקשה לבסס גרסתה בעדויותיהם של מספר עדדים מטעמה וכן בדו"ח הבוחן.

להלן אדון בעדויות המאשימה בהתאם לסדר העדות בmahar המשפט, ושאללה האם אכן יש באלה כדי לתמוך בגרסת המאשימה כאמור, כי היה זה הנאשם אשר חזה את הצומת המרומזר באור אדום.

עד תביעה 1 - הנהג המערבי, יורי שמייס

9. ראשון העיד הנהג המערבי - יורי שמייס (להלן: **הנהג המערבי**).

בהתאם לעדותו של הנהג המערבי, יצא מכיוון איזור התעשייה בערד לכיוון נבטים, שמאליה. עדותו הרלוונטית היחידה ביחס לשאללה כיצד חזה את הצומת ביחס לאור שדליך בכיוון נסיעתו, הייתה: "**היה לי אודם ועצרתי ואחרי דקה הכנסתי לראשונה, יצאתי שמאלה...**" (עמ' 4 לפורוטוקול ש' 11-12).

אם כן מעדות זו, כפי שציין ב"כ הנאשם בסיכון, לא נלמדת כל אמירה פוזיטיבית כי הנהג המערבי חזה את הצומת המרומזר בכיוון נסיעתו, באור יロー. כל שניתן ללמידה מעדותו הוא כי הרמזור שדליך בכיוון נסיעתו היה אודם ואחרי דקה המשיך בנסיעתו.

נוכחות עדותו של הנהג המערבי ניתן ללמידה המתיחסים להבאותם של עדדים רלוונטיים נוספים כפי שארכיב על כך בהמשך.

10. נושא נוסף רלוונטי ביותר אשר ידוע אף הוא בהרחבה בהמשך, מתייחס להעדרה של דיסקמת הטכוגרפ שבסמ羞יתו של הנהג המערבי ביחס לנסיעה הרלוונטית נשוא התאונה. הנהג המערבי בעדותו בבית המשפט, מאשר ביחס לשאללה מדוע לא החליף דיסקמת טכוגרפ, כי שכח שכן הרכב עמד בבית ולא נסע למקום אחר.

הנהג המערבי אישר כי במשאית בה נהג בעת התאונה הייתה דיסקמת טכוגרפ קודמת, וכי אשר נשאל הין הדיסקמה הרלוונטית השיב: "**כנראה אצל החוקר**" (עמ' 5 לפורוטוקול ש' 14), בהמשך אישר הנהג המערבי כי לאחר קרות התאונה עלה הבוחן לרכב וככלשונו "**עשה מה שעשה**", כאשר הוא התרחק מזירת התאונה על פי הוראת הבוחן. הנהג המערבי אישר בחקירותו כי נמצא אשם בתאונת דרכים ברכבו בעת שנאג במשאית בשנת 2010, והורשע בשנת 2012 ונגזר דיןו בגין היתר לעונש פסילה מותנית.

במהרשע עדותו אישר הנג המעוורב כי מאחריו עמדו כל רכב נוספים ובין היתר הנג בדוא' כהגדרתו. הנג המעוורב אישור בחקירותו כי הנג בדוא' היה מאחוריו: "נаг בדואי היה מאחוריו ואמרתי לו אם הוא ראה שעברתי בירוק וביקשתי שיתן עדות והוא לא הסכים... אמרתי לו בכלל ראית מה קרה באופן כללי והוא סרב להיות עד" (עמ' 7 לפרטוקול ש' 28-25). ככלומר אחד מעדי הרايا הפטונצייאליים על פי גרסתו של הנג המעוורב, סרב לדבריו למסור עדות לטובתו.

11. בהמשך עדותו מצין הנג המעוורב כי ישנים אפילו עוד שלושה עד ארבעה עדים שראו כי חזה את הצומת באור ירוק: "יש שלושה ארבעה עדים שראו שעברתי באור ירוק... העדים נתנו את הפרטים בשטח למשטרה" (עמ' 9 לפרטוקול ש' 12-14). אם כן, מספר עדים לא מבוטל אשר לטענת הנג המעוורב יכולם היו לסייע ולתמוך בגרסתו של הנג המעוורב כי חזה את הצומת באור ירוק, לא הובאו עדות, וזאת על אף שעדי נג המעוורב מסר את פרטייהם בשטח לבוחן אלה מסרו כי ראו אותו לכארה חוצה את הצומת באור ירוק (למעט נג אחד - יהודה ספקטור, שהינו אחד מעדי המשימה).

12. **בנסיבות אלה אכן נשאלת שאלה רלוונטית, מדוע עדים אלה לא אוטרו ולא נגבתה מהם עדות על מנת לתמוך בגרסה המאשימה בעניין זה.**

13. לעניין זה יצוין כבר כתת כי ההלכה היא כי אי הבאתו של עד רלוונטי, מעוררת, מדרך הטבע, את החשד כי יש דברים בגו וכי בעל הדין, שנמנעו מהבאתו, חשש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכגד (ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח', פ"ד מה, חלק רביעי 1991 עמ' 658).

במהרשע מצין בית המשפט העליון תוך ציטוט מע"א 240/77, כי אם הזמנתם להעיד של עדים רלוונטיים יוצרת הנחה כי אילו הובאה הייתה עדותם סותרת את גרסת המשיבה, ובמהרשע תוך ציטוט מע"פ 437/82, הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמןה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכ枇ב השכל הישר עשוי היה לתהום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה, בה דוגלת התביעה - וכМОВОН heiPCR בעניינו.

חשיבותה נוספת לעינינו הקביעה באותו עניין כי אמת המידה להחלת ההנחה האמורה היא הציפייה ה哲學的 והמתבקשת, בנסיבות של המקירה, כי בעל הדין אכן ישמע את העד המסייעים, שלא הובא על ידו לעדות לשם גילוי האמת וחקירת העובדות, כפי שהוא בעל דין טוען להן (שם, עמ' 659).

14. עוד בעדותו של הנג המעוורב ציין כי דיווח על התאונת למעסיקו ואלה יחד עם קצין הבטיחות, מנהלו היישר והמנכ"ל הגיעו למקום התאונת באותו לילה כשבה לאחר מכן, בעוד התונועה נמצא בשטח. לטענת ב"כ הנאשם בסיכון, מן הראי היה כי הנג המעוורב היה מדווח על הגעתם של אלה למקום האירוע, נכון החשש המוצדק וה哲學的 מבחןתו של הנאשם המעוורב לפחות, כי אלה ידריכו את הנג המעוורב ביחס למסירת גרסתו באשר לאופן בו אירעה התאונת.

נוכח האמור לעיל, אינני סבורה כי מסקנתו של ב"כ המאשימה בסיכוןיו כי יש בעדותו של הנаг המעורב משום קביעה ודאית כלשונו, כי הנאשם היה שזכה את הצומת באור אדום, הינה מסקנה המתבקשת מעדותו של הנаг המעורב, ובמיוחד נוכח העדר אמירה פוזיטיבית וברורה כיזכה את הצומת באור ירוק, וזאת לצד יתר הנתונים העולים מעדותו של הנаг המעורב ופורטו כאמור לעיל, ואי הבאתם לעדות של עדים פוטנציאליים על פי גרסת הנаг המעורב עצמו.

עדת תביעה 2 - מזרחי רוחן.

15. בסיכוןיו מצין ב"כ המאשימה כי עדותה של עדת זו איננה רלוונטית לקביעת אשמו של הנאשם שכן לא הייתה עדת לתאונת, ואף על פי כן מבקש לקבוע ביחס לעדת זו כי עדותה הייתה לא כל דופי.

בנסיבות אלו נשאלת השאלה מדוע אם כן הובאה עדת זו כעדת מטעם המאשימה

16. מטעמה של עדת זו, הוגש דוח הפעולה שנערך על ידה וסומן כת/1. עדת זו אישרה כי במועד הרלוונטי שימושה בשוטרת סיור. בחקירתה הגדית ציינה כי לא הייתה השוטרת שטיפלה בתאונת עצמה וחלקה באירוע היה לעזור לשוטר שטיפול בתאונת, ובוצע רישום של פרטי הנגאים במסגרת מזכיר אשר לא היה ברשותה וכן נרשם כדו"ח פעולה.

העדת איננה זכרת מי מסר לה את הפרטים שנרשמו על ידה בדוח הפעולה, היא איננה יודעת בוודאות מי מסר לה את פרטי הולכת הרגל, היא איננה זכרת לבדוק מי אמר לה כי יהודה ספקטור הוא עד, היא מעלה שתי אפשרויות ביחס לרשום בדוח הפעולה: "או שאלת או שימוש ניגש אליו ואמר לי שהוא ראה את התאונת... לא רשםתי כי היה שם לחץ והמון אנשים וצומת עמוס" (עמ' 11 לפרטוקול שלו 24-22), בהמשך התובע גם מזכיר לה מי היה השוטר הראשי אשר טיפול בתאונת.

בנוסף לכל אלה, מאשרת העדת כי הגיעו יחד עם השוטר הראשי למקום התאונת עוד לפני הגיעו של הבודח. בנסיבות אלה ונוכח עדותה של העדת, אשר ממנה ניתן ללמוד כי למעשה נכח בזירת התאונת בשלב מוקדם בביתר, עם קבלת הקראה מהמו"ק (כך על פי עדותה) יחד עם השוטר הראשי, לא ברור מדוע כל תפקידה התחזקה ברישום פרטייהם של הנאג המעורב, של הנאשם, של הולכת הרגל ושל עד ראייה אחד בלבד.

לא ברור מדוע לא טרחה העדת אשר הגיעו בשלב כה מוקדם לזירת התאונת, לבצע את המתבקש באופן טבעי ממנה כשוטרת, קרי לטע באופן המיטב ביותר את זירת התאונת ובכלל זה ובמיוחד לאתר ולברר פרטייהם של עדי ראייה פוטנציאליים לתאונת, וזאת על מנת שבידי הרשות החוקרת יהיו מירב הפרטים ביחס לאופן התרחשות התאונת, ועוד טרם זודם הזירה noc'h halutz, המן האנשים והעומס בצומת, כפי שהעדת על כן העדה (שו' 24).

אם כן, ובניגוד לאמור בסיכוןיו ב"כ המאשימה, עדותה של עדת זו יכולה להיות מבצעת את המצופה

ממנה כשותרת בזירת תאונה אשר הגעה למקום בשלב כה מוקדם, להיות בעל משמעות רבה ביותר להוכחת אשמו או לחילופין העדר אשומו של הנאשם. ואולם הדברים לא נעשו כאמור, ועל כן מדובר במקרה נוסף ל Außen חקירת התאונה.

עדת תביעה 3 - דרין ססקין.

17. עדה זו הייתה הולכת רgel אשר נפגעה כתוצאה מההתאונה וצתה את מעבר הח齐יה בסמוך לצומת.

על פי עדותה של עדה זו, אשר הודיעה במשטרה הוגשה בהסכמה וסומנה כ-ת/3, החלה בחציית הכביש שלא בנתיב התאונה כאשר לטענתה, גרסה אשר עמדה עליה במהלך עדותה, וצתה את מעבר הח齐יה באור יירוק ומוביל שנדראה לחוץ על לחץ הדרישה.

עוד לטענתה עמדה לבדה במעבר הח齐יה ואף אדם לא חזה לפניה והמתינה עד להופעתו של האור הירוק במעבר הח齐יה.

עדה זו כאמור חזרה על עמדתה כי מעולם בכל הפעמים בהן וצתה את אותו מעבר ח齐יה לא נדרשה לחוץ על לחץ הדרישה, לצורך הופעתו של האור הירוק. (בשלב בו תידון עדותו של המומחה מטעם ההגנה, יתרור כי למעשה בזאת האמור מופעל לחץ דרישת, וככל שהולך רgel לא ילחץ עליו לחץ לא יופיע האור הירוק).

ואולם יש להציג עדה זו לא העידה, ולא היו בידה נתונים ביחס לשאלת, איזה אות דלק ברמזו בכיווני נסיעתם של הנאשם ושל הנוהג המעורב. באשר לטענתה כי "חסה לנאים נהיגה בmph גובהה, הבחירה בחקירתה הנגדית כי איןנה יודעת ליחס mph גובהה, גם שאיןנה מחזיקה ברישון נהיגה, ולטענתה שמעה צפוף חזק ולא מעבר לכך, ועל יסוד האמור מבקשת המשימה לבסס את גרסתה כי לכארה הבדיקה בנהג המונית אשר נהוג בmph גובהה.

מובן כי אין עדותה כדי לבסס נתון זה.

18. עוד עולה מעדותה של עדה זו כי למעשה ובאופן שלא היה ידוע לפני כן נחקרה גם בית החולים ביום התאונה, וזאת בעוד שעוד שעודה כפי שהוגשה לבית המשפט נקבעה כשבועיים לאחר התאונה. העידה העידה כי בוחן התנوعה או מי מטעמו הגיעו אליה לבית החולים וכלשונה:

"באו אליו לבית החולים ותחקרו אותו."

"ש. איזה המשטרה חקרה אותו בבית החולים?

ת. כ. " (עמ' 16 לפורוטוקול ש' 18-16).

ב"כ הנאשם במוועד הדיון ציין נוכח דברים אלה, כי אין בידו חקירה של עדה זו מבית החולמים וב"כ המאשימה אישר אף הוא כי לא קיים בחומר החקירה תעוז באשר לחקירה זו, וiodgash כי העודה לשאלת בית המשפט, אישרה כי היא מビינה מהי חקירה משטרתית, כך שאין חולק כי ההליך אשר התנהל בבית החולים הינו הלך חקירתי.

גם בעניין זה העדר תעוז ביחס לחקירה זו מהוות מחדל חמור ביותר אשר יכול והיתה לו השפעה על מסקנת גורמי החקירה ביחס לתיק דן, ותמייקה אפשרות בגרסת הנאשם, שכן העדות נגבתה ביום התאונה.

עד תביעה 4 - יהודה ספקטור.

19. ב"כ המאשימה ביקש בסיכוןו לקבוע כי מדובר بعد ניטרלי אשר נהג מאחורי רכב הנאשם טרם נכנס לצומת, איננו בעל עניין ועל כן יש ליתן לעודתו את מלאה המשקל. אך כפי שגים מסכים לכך ב"כ הנאשם, מדובר بعد ניטרלי ונעדר עניין בטענת מי מהצדדים.

יחד עם זאת, יאמר כבר כתע כי על אף נתונים אלה אשר אין עליהם חולק, למעט מספר פרטנים רלוונטיים באשר לעודתו, הרוי שאין די בעדות זו בלבד כדי להרשיע את הנאשם בעבירות המוחוסות לו, מעבר לכל ספק סביר.

את עדותנו זו של התביעה יש לבחון על רקע יתר עדויות עדי המאשימה, אשר אין באף אחת מהן כדי לבסס את גרסת המאשימה כי היה זה הנאשם אשר חזה את הצומת באור אדום, ובמיוחד כפי שיפורט בהמשך נוכח שורת מחדלים משמעותיים ביותר בעובdotו של בוחן התנועה ותוך הסתייגות נוכח **קביעות המומחה מטעם ההגנה**.

עד זה בעודתו ציין כי חזה את הרמזור הראשון, ובעת ההז כבר הבין כי ברמזור הבא מופיע האות האדום וראה את הרכב שלפניו, קרי רכבו של הנאשם, חזה את הצומת ברמזור אדום ואת התרחשות התאונה.

עד זה פנה מיזמתו על פי עדותו לנוג הרכיב המערבי, ואמר לו שראה אותו נהג באור יירוק, כאשר נשאל האם אכן הבין באור הירוק בכךון נסיעתו של הרכיב המערבי, השיב:

"**ש. רأית את הירוק שלו?**

ת. לא. לא יכולתי לראות, אני בן אדם ולא משפט.

ש. אז אתה למעשה יכול להיות שהחלטת שהוא נסע באור יירוק?

ת. אני לא יודע."

עד תביעה זה גם איננו זוכר האם היו כלי רכב שנסעו לפני רכבו של הנאשם ומאשר כי המרחק בין ובין רכביו של הנאשם היה מרחק של 6 מילוניות, ולא ידוע לומר בוודאות מאייה שלב בדיקת הבחן באוט האדם ברמזור בצומת בו אירעה התאונה.

במה שבחן עדות זו שוב לאור עדותו של המומחה מטעם ההגנה וממצאיו.

עד תביעה 5 - הבחן ערן ברכה:

20. הבחן ערן ברכה הוא מי שעריך בין היתר את דוח הבחן אשר הוגש וסומן בין יתר המסמכים שנערכו על ידו, כ-ת/4, ובפרק **"המסקנה והגורם לתאונה"** ציין כי מהמצאים וחומר החקירה, מסיק כי הנג רכב המונית שנסע על כביש 31 נכנס לצומת מרומזר כאשר בכיוון נסיעתו דלק רמזורי אדם, חסם דרכאה של משאית שהגיעה מימינו, וכתוצאה לכך נגרמה תאונת הדריכים, כאשר הגורם לתאונה הוא אי ציות לרמזורי אדם מצדיו של הנאשם.

ב"כ המשימה ביקש בסיכון לקבוע ביחס לבחן כי עדותו מהימנה וקורנתית ויש ליתן לה את מלאה האמון ומלאה המשקל.

ב"כ הנאשם מניגד הציע על שורת מחדלים בעבודתו של הבחן, אשר בוצעה לטענותו באופן לקוי במספר מישורים, כפי שיפורט בהמשך.

21. להלן יבואו הנתונים אשר על מחלוקתם של הבחן ולאחר מכן תובחר משמעותם של נתונים אלה ככל שהדבר נוגע לשאלת השניה בחלוקת ולהוכחת עובדות כתוב האישום.

מחלוקתו של בוחן התנועה ניתן ללמידה הדברים הבאים:

א. בוחן התנועה אישר כי בזאת בו אירעה התאונה מופעל גלאי תנועה, אך הבחן אינו יודע את סוג הגלאים שכן אין בידו את תכנית הרמזוריים.

ב. אין בידי בוחן התנועה את תכנית הרמזוריים, והוא אף לא פנה לעירייה בניסיון לבקש את תכנית הרמזוריים.

לעומת זאת ציין בוחן התנועה בחקירהו באשר לשאלת מודיע לא פנה לעירייה על מנת לקבל את תכנית הרמזוריים, כי כאשר הגיע לצומת בו אירע התאונה: "לא ניגשתי לעירייה כי כאשר הגיעתי לצומת **חקרתי את כל העדים** וגם את הנאשם והובן מהם **שכל הרמזוריים היו תקינים**" (עמ' 27 לפרטוקול שוו' 24-25), בנגד מווחלת לעדותו זו של בוחן התנועה, בהמשך חקירתו מאשר כי הנהג המעורב כלל לא נשאל על תקינות מערכת הרמזוריים, ("אני בודק ואני לא רואה ששאלתי" - עמ' 27 לפרטוקול), עד הראה היחיד אשר העיד

באופן פוזיטיבי כי לכואורה הבחן בנאשם החוצה את הצומת באור אדום - יהודה ספקטור, אף הוא לא נשאל דבר לעניין תקינות מערכת הרמזורים, ("**אני לא רואה ששאלתי אותו**" - עמ' 28 לפרטוקול). לאחר מכן אישר בוחן התנועה כי התקoon אך ורק לנאשם שנשאל על כך.

ג. הבחן אישר כי גם מעבר הח齐יה מופעל באמצעות לחץ דרישת, אך יכול להיות כי להולך הרגל יופיע אויר ירוק גם ללא לחיצה על הגלאי.

בוחן התנועה אישר כי לא חקר את הולכת הרגל ביחס לאפשרות שזו לחיצה על לחץ הדרישת על מנת שיוופיע אויר ירוק במעבר הח齐יה, ואף לא ביצע פעולה ניסוי או שחרור על מנת לבדוק את עדותה של הולכת הרגל כי בשני חלקים מעבר הח齐יה דולק אויר ירוק במקביל.

בוחן התנועה אישר כי לא בדק את התכונות גרסתה של הולכת הרגל.

ד. בוחן התנועה אישר כי אינו יודע דבר על חקירתה של הולכת הרגל בבית החולים, וייתכן כי הדבר נעשה מבלתי שהקצין הממונה עליו ידע אותו. באשר לעובדת חקירתה של הולכת הרגל בבית החולים מבלתי שבוחן התנועה ידע על כן, התייחס בחקירתו במילים אלה: "זה חמוץ ואני לא ידעת מזה". (עמ' 25 לפרטוקול ש' 29).

ה. בוחן התנועה לא ערך סדר פאות, ואף לא ציין את מעבר הח齐יה בסקיצה שערך, כמו כן לא ציין את עובדת קיומם של גלאי הדרישת בזומרת.

ו. בוחן התנועה לא ערך שחרור המדמה את נהג הרכב המעוורב ואת הולכת הרגל.

ז. בוחן התנועה נותן בעדותו דוגמא ביחס לאופנו אשר לא מפעיל את הגלאים, על אף שלא ערך ניסוי באמצעות אופנו וAINENO יודע את רגשות החיישנים על מנת לקבוע את הקביעה ביחס לאופנו, שכןטעןתוAINENO מומחה בעניין זה.

ח. בוחן התנועה לא יכול היה לשלו כי בעת שנחקרה הולכת הרגל בבית החולים הייתה בהלם ובשוק ואגב שיחת עימה השוטרים שתו לה זיכרון: "יכול להיות שזו מה שקרה ואני לא ידוע על זה... אני בפירוש לא ידעת על זה" (עמ' 26 לפרטוקול ש' 3-2).

ט. בוחן התנועה אישר כי לא ביצע הצבעה עם מי מהמעורבים בשטח, לא ביצע מדידות של מידות רכבו של נהג המעוורב, בוחן התנועה סבר כי אורך המשאית המעוורבת בתאונתAINENO רלוונטי וכאשר נשאל על חשיבות ביצוע המדידות כפי שהדבר מופיע ב/7 (דוח נזקים) השיב: "לא תמיד אתה זוכר לקחת את המדידות, פספסתי" (עמ' 26 לפרטוקול ש' 21-20).

בוחן התנועה "פספס" פעםיים לציין את המידות הן בדוח הבחן והן בדוח הנזקים.

יב. בוחן התנועה איננו יודע לומר דבר באשר למקום הימצאותה של דיסקט הטכוגרפ הרלוונטי ליום התאונה: "**סביר להניח שבגלו שהדיסקה לא הוחלפה אז אין לי מה לקחת אותה כי זה לא רלוונטי. אם הדיסקה מבצעת רישום על רישום אז אין מה לקחת אותה**" (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 1-2).

מעבר לכך, בוחן התנועה מגדיל ומציין בחקירותו: "**בכל תאונות דרכים שמעורבת בה משאית, אני עולה, מצלם, מוציא את הכל ואני לא ראייתי שעשיתי את זה ואני לא יכול להתייחס**". ובהמשך לשאלת האם ניתן להניח כי בוחן התנועה לא בדק את דיסקט הטכוגרפ מшиб הבחן: "**גם נכון**" (עמ' 27 לפרוטוקול).

יא. באשר לחשיבות דיסקט הטכוגרפ, בוחן התנועה מסכים לחלוtin, בעדותו כי הדיסקה יכולה להעיד על מהירות הנסיעה, על מרחק, על זמן העצירות - הכל ביחס לנוהג המערוב, כמו כן ניתן היה לאמת את גרסת הנהג המערוב כי עצר ברמזור האדום במשך כדקה, או לחילופין אם נהג נגינה רצופה.

בוחן התנועה הסכים "לחלוtin" עם בא כוח הנאשם כי ראיית הטכוגרפ היא ראייה מאוד חשובה.

יב. בנוסף לכך מאשר בוחן התנועה באשר לאיותה של דיסקט הטכוגרפ את הדברים הבאים: "**שאלתי את הנהג וטעיתי שלא חקרתי יותר לעומק בעניין הזה של הדיסקה. אתה צודק לחלוtin בעניין הדיסקה אבל לא מעבר לזה**" (עמ' 27 לפרוטוקול).

יג. בוחן התנועה אישר כי לא נמצא לנצח לטעד שיחה טלפוןית שנייה עם עד ראייה פוטנציאלי, שכן לאחר ברור שערק הבין כי עד הראייה לא ראה דבר ולכן אין מקום לחזור אותו.

יד. בוחן התנועה מאשר כי היה עד נוסף ששמע את התאונה מקרוב, ואולם שוב בחר בוחן התנועה שלא לחזור אותו. בוחן התנועה בעדותו בבית המשפט גם לא ידע למסור את פרטיו של אותו עד, שכן הגדר אותו כאלמוני, ולטענת בוחן התנועה אותו עד מסר לו טלפונית כי לא ראה את התאונה אלא רק שמע אותה, הסתכל במראה וראה את התאונה.

כאשר נשאל מדוע אין מדובר בעד שעדותו קרייטית השיב: "**כל זמן שהוא לא ראה את הרמזור מבחינתי הוא לא אקוטי**".

בהמשך חקירתו מאשר בוחן התנועה כי עדותו של אותו עד יכולה להיות איכות כלשונו, אילו נסע

בצמידות לרכיבו של הנאשם, ואולם משלא נחקר אותו עד, הרי שלא היה בידי הבוחן מידע ביחס למרחק בין השניים. בוחן התנועה אישר כי לא ביצע פעולות לאיתרו של אותו עד.

בעניין זה ראוי לציין כי בנסיבות אלה ונוכח קביעה זו של בוחן התנועה, הרי שניתן לגוזר גיראה שווה גם ביחס לכל עד אחר שהובא מטעם המאשימה, אשר לא ראה את הרמזור בכיוון נסיעתו של הנאשם, **כעד שאיננו רלוונטי כלל להוכחת אשמו של הנאשם.**

טו. בוחן התנועה אישר כי לא ביקש לקבל את מצלמות האבטחה מתחנות הדלק סמוך לצומת בו אירעה התאוננה ואף לא עשה ניסיון לקבלן, שכן "מניסיונו", המצלמות בתחנות הדלק מצלמות רק את לוחיות הזיהוי של כלי הרכב ולא את הצומת: "**לא בדקתי ולא לקחתי כי ידעתني שזה לא רלוונטי.**"

טז. בוחן התנועה אישר כי איןנו זוכרים האם הדריך את השוטרים שהגיעו לראשונה לזירה לעדי ראייה מידיתת האירוע.

יז. בוחן התנועה אישר כי לא נעשה ניסיון לאתר את נהג המשאית שנסע אחרי הנהג המערוב, כמו כן אישר כי אילו היה משוחח עם קצין הבטיחות של החברה בה הועסק הנהג המערוב, המנהל והמנכ"ל בעניינים רלוונטיים, הרי שהיה מתחד זהה.

יח. בוחן התנועה אישר כי לא ערך ניסוי שדה ראייה ביחס לאחד מן העדים אשר נחקר בתיק דן, על מנת לוודא את האפשרות האם אכן ניתן להבחין מתוך כלי הרכב - רכבו של הנאשם או רכבו של העד ספקטור, באור אדום.

מחדרי החקירה בעבודתו של בוחן התנועה ומשמעותם.

22. מסקירת עדותו של בוחן התנועה עולה כאמור מחדרים רבים ביחס לפעולות אשר היה על הבוחן לבצע ולא בוצעו, ושיקול דעת שגוי שהפעיל בוחן התנועה בשלב מוקדם של החקירה ביחס לאיתורם של עדים רלוונטיים פוטנציאליים וחקירותם.

23. כך, לא בדק בוחן התנועה את תכנית הרמזורים ולא ערך סדר פאות, לא ניסה לבקש את תכנית הרמזורים שכן לטענתו מכיר אותה מידיועתו האישית, הבוחן לא העמיק בחקירתה של הולכת הרגל ביחס למופעי הרמזור בעבר חציה, והשפיעה של עדות זו על מופעי הרמזורים בכיוון נסיעתם של הנהגים. לא בוצע ניסוי שיחזור או הצבעה, לא בוצע ניסוי שדה ראייה עם יושבי הרכב הנאשם ורכבו של העד יהודה ספקטור.

לא הוגשה תעודה עובר ציבור ביחס לתקינות מערכת הרמזורים. הסקיצה נערכה באופן חסר וЛОקה ולא נטלן

בנוספּ לככל אלה ולטעמי המחדל החמור ביותר מתייחס להעדרה של דסקת הטכוגרפּ.

הבחן אישר בחקירה בפה מלא כי לא העמיק בחקירה ביחס לאיותה של הדסקה וכי הנראתה מאחר והיה זה הבוחן אשר הורה לנаг הרכב המערוב להתרחק מרכבו, הרי שאין זה מופרך להניח כי בשלב שלישי, היהת הדסקה ברשותו של הבוחן, וזה כפי הנראתה ברשנותו, אבדה.

הבחן לא מסר עדות באשר לאפשרות אחרת.

.24 אין להמעיט בחשיבותה של דסקת הטכוגרפּ לצורך לימוד נתונים על אופי נהיגתו של הנאג המערוב, קרי מהירות נסיעתו, המרחק שעבר, זמן העצירות - והכל לצורך ברור השאלה האם אכן עצר הנאג הרכב המערוב ברמזור אדום, והמשיר בניגותו עם החלפתו לאור י록.

הבחן כאמור בחר כפי שצווין, ראש שלא לטעד או לחילופין לחקור עדי ראייה פוטנציאליים שכון בשלב מוקדם של החקירה או אף בשלב מאוחר יותר, החליט על פי שיקול דעתו כי אלה אינם רלוונטיים. מובן כי על הבוחן מוטלת חובה לבחון את כלל האפשרויות להתרחשותה של תאונה, ולאסוף את כלל הראיות ובין היתר אלה אשר יש בהן פוטנציאל לזכויו של הנאשם. באותו אופן בחר הבוחן שלא לבקש ואף לא לעשות ניסיון לאתגר את צילומי מצלמת האבטחה שכון, שוב מידיעתו האישית, אין בצללים אלה כדי לסייע בברור אי-ירוע התאונה.

.25 מדובר במחדלים ממשמעותיים אשר יש בהם כדי לגרום נזק ראייתי לנאים, ובפעולות אשר אילו היו מתבצעות לפחות חלקן, היה בהן כדי לתמוך או לשולח את עדויותיהם הסובייקטיביות של כלל עדוי המאשימה.

בסיומו של יום מסקנתו של בוחן התנועה לביסוס אשמו של הנאשם בגרימת התאונה, מושחתת על עדויותיהם הסובייקטיביות של עדי המאשימה ומוביל שקבע או מצא בוחן התנועה ولو מצאה אובייקטיבי /או מדעי יחיד. בנסיבות אלה הסקת מסקנות הבוחן לעניין אשמו של הנאשם בגרימת התאונה, אינה מבוססת על נתונים אובייקטיביים ופעולות מקצועית של הבוחן, אלא על קבלתן של עדויות עדי המאשימה בלבד.

.26. **ההחלטה חוזרת והדגישה את חשיבות איסופן של מרבית הראיות, בין אלה אשר יש בהן כאמור כדי להרשיע נאים ובין אלה שהן בעלות פוטנציאל מזקה.**

.27. זירת התאונה היא למעשה כלי עבודה של בוחן התנועה.

זירת התאונה, וכל הרכב במצבם לאחר התאונה, מלמדים את הבוחן בהיותו גורם מקצועי, בוחן תאונות דרכים, באמצעות נתונים אובייקטיביים הנמצאים בזירת התאונה, באשר לאופן התרחשות התאונה. זו תמצית תפkidio של

בוחן התנועה. מושתבבס בוחן התנועה בהסקת המסקנות באשר לאופן התרחשות התאונה, אך ורק (או בעיקר) על עדותם **הסובייקטיבית**, של נаг הרכב המערבי ועדים נוספים לכארה, שהינו כמובן צד אינטנסטיבי בהליך, הרוי שמסקנותיו של הבוחן כלל אין בבחינת עדות מומחה.

הערכת עדות זו, של נаг מעורב באשר לגורם לתאונה, אינה שונה מהערכתו של כל אדם אחר. עדותו של עד מומחה ובעניננו בוחן תנועה, נדרשת על מנת להסיק מסקנות שהן בתחום מומחיותו ומקצועיותו, ואלה תוצאה של בוחנת זירת התאונה, בכלים מקצועיים השמורים לו, ולא להציג.

28. ראוי להציג כי אופן התנהלות המאשינה בזינחת זירת התאונה ואי ביצוע בדיקות חינויות ואלמנטריות בידי בוחן התנועה, פגעה אונשות בזכותו הבסיסית של הנאשם להגון, ובמיוחד כאשר זירת התאונה לא נבחנה ולא נבדקה "בזמןאמת" ובין היתר כאמור אי איסוף של כלל הראיות הרלוונטיות לבחינת אשמתו של הנאשם.

29. זכותו היוסدية של הנאשם בגין זכותו הבסיסית לניהול הליך הוגן כוללת את זכותו של הנאשם להשיג את ראיותיה של התביעה ולחזור את עדיה בחקירה נגדית (**אהרון ברק, כבוד האדם, הזכות החוקתית ובונתייה**, כרך ב', עמוד 864).

משלא עשוה התביעה כמעט דבר להשיג ראיותיה, הרי שנפגעת זכותו של הנאשם לחזור ראיות אלה ולבוחן אותן מנוקדת מבט סנגוריאלית, להשיג עליהם, לסתור אותן ובתווך לכך להוכיח את חפותו.

בעפ"ת 12-01-2081 **איגור איוונוב נ. מ"** קבעה כב' השופטת חיימוביץ' דברים אלה לעניין מחדלי חקירה ומשמעותם:

"**מחדל החקירה העיקרי הוא המנעות מאיסוף ראיות שהיא בהן כדי לזכות את המערער. לא נגבו עדויות מהיושבים במקום, וגם המערער לא נחקר על מנת לדודת לחקר גרטסו. בית משפט קמא, הלין, במובאה שציטטתי לעיל, כי בקרוב עדי ההגנה הייתה מוגמה להציג גרסה לפיה הנאשם לא נאג. דברים דומים ניתן לומר על האופן בו נוהלה החקירה, דהיינו, כי המוגמה של אנשי המשטרה הייתה להראות שה הנאשם כן נאג ברכב, ועל כן התעלמו מראיות מזוכות.**"

במה שר תורה בית המשפט בלשונו:

"לא ניתן להבין מדוע, לאחר שפנה אחד היושבים במקום למتنדר וצין באזניו כי המערער לא נאג ברכב, לא טרח המتنדר לקבל את פרטיו, לצורך זימומו לחקירה. מדוע מתעלמת המשטרה מראיה שיש בה כדי לזכות את המערער, ואוסף בתיק החקירה רק את גרסאות השוטרים המפלילות את המערער?"

ובהמשך:

"גס אם המתנדבים אינם מצוים בחקירה, וסבירים כי ראיות מזכות אין אלא מטרד שאין צורך לאסוף, היה מקום שקצין החקירה יעשה כן, לפני הגשת כתב האישום."

ולקראת סיוםו של פסק הדין קובע בית המשפט באופן ברור:

"המחדר של אי גבייה הודיעות מהונכים במקומם, יצר חוסר סימטריה בין עדי הتبיעה לעדי ההגנה. בעוד אנשי המשטרה אשר נכחו באירוע רשמו מזכרים מיד עם סיום המשמרות, והקפיאו את האירוע בזיכרון, עדי ההגנה, אשר לא נחקרו על ידי המשטרה, מסרו את גרטם לראשונה בעת המשפט... דהיינו חצי שנה אחרי האירוע."

ובסיום מבahir בית המשפט:

"לטעמי, מחדרי החקירה אשר פגמו בגרסת ההגנה, ביחד עם ביטוסן העובדתי של חלק מטענות המערער, מקימים את הספק הסביר הנדרש בהליך זה.

30. בע"פ 3947/12 **שאדי סאלח נ. מ"** הבahir בית המשפט העליון בין היתר לעניין מחדר המשטרה שלא לבדוק האם ישנים סרטונים נוספים אשר לא נדרשו מחברת הסלולר בשל העומס הרובה בו נתונה המשטרה, כפי שטען ב"כ המדינה, כי מדובר בדייני נפשות ועל אף העומס המוטל על המשטרה עליה למצות את מירב אפיקי החקירה ולתפות ראיות רבות ככל הניתן כדי שבפני בית המשפט תונח תשתיית ראייתית רחבה ככל האפשר, וכי על המשטרה לתפות ראיות רבות ואיכותיות ככל שניתן על מנת שתונח בפני בית המשפט תשתיית ראייתית רחבה.

בית המשפט הפנה לעניין לע"פ 5386/05 **אלחוורטי נ. מ"**, שם הדגיש כב' השופט רובינשין את הדברים הבאים:

"בבסיס חובת החקירה, המוטלת על הרשות, עומדת החובה לפעול לחקר האמת וחובה להביא לדין את האשם האמתי ביצועה של העבירה. חובת הרשות למיצוי הליכי חקירה כראוי, מהוות גם חלק מזכות הנאשם למשפט תקין והוגן, בהיותו אמצעי לחשיפת האמת. ברוח זו נפסק מהאי לשנא: 'מטרת החקירה המשטרתית אינה מציאות ראיו להרשעתו של חسود, אלא מציאות ראיות לחשיפת האמת, בין אם אמת זו עשויה להוביל לזכותו של חسود, ובין אם היא עשויה להוביל להרשעתו'.

בית המשפט אף הדגיש כי בנסיבות מסוימות ובהתחשב במסכת הראייתית של התקיק, עשויים מחדרי החקירה להצדיק במקרים חריגים את ביטול האישום, זיכוי הנאשם ולעתים אף הנחת הנחות לטובת הנאשם.

בית המשפט בעניין אלחורי אף מדגיש כי:

"הרצינול בבסיס גישה זו כולל, אל נכח, את התסכול מכך שאין קשב די הצורך להערתות בתי המשפט בעניין מחדלי חקירה. לעיתים נדמה, שהערות על מחדלים כאלה, החוזרים ונשנים, לא נופלות לצערנו על אזניים קשובות, ויש מקום שוב ושוב להתריע בעניין זה... בנסיבות אלה, לאמן הנמנע לשקל תוצאות משפטיות שיהא בהן את הרשותות החוקרות על חומרת המצב."

31. לא מיותר לציין כי גם מותב זה חוזר והתריע בעניין מחדלי החקירה במספר פסקין דין ובין היתר בעניין ת"ד 1297 מ"י נ. יוסף בריננס, וכן בתת"ע 4802 מ"י נ. חזן אלירז.

ובאופן ברור ומפורש יותר חזר כב' השופט רובנשטיין בעניין אחר במילימ אלה:

"מצפה אני ליום בו תבוא הפרקליטות לאולםנו ותאמר, הנה מה שעשינו בצוותא עם המשטרת כדי לצמצם מחדלי חקירה. הנה לקחים שהפakenו מתיקים אלה ואלה. האם מוגזם ליחל לך? (ע"פ 10/7938 פלוני נ. מ"י)

ובהמשך כב' השופט דנציגר מוסיף:

"אין לי אלא לצרף קולי לדברים אלה שמבטאים את הקושי מולו מתמודדים בתי המשפט במלאתם היומיומית אל מול מחדלי חקירה."

ובמלוא העונה אין לי אלא להזכיר לדברים אלה עליהם כאמור עמד מותב זה גם בהחלטותיו הקודמות.

32. בית המשפט חוזר ומצין כי נפקותו של המחדל תלואה בתשתיית ראייתית שהנicha המאשימה ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין. מחדלי החקירה של בוחן התנועה מצטרפים בעניינו לתשתיית ראייתית אשר אין בה די להרשעה מעבר לספק סביר, וכן המסקנות מנינוח יתר ראיות המאשימה.

הוכחת תקינות מערכת הרמזורים

33. המאשימה בכתב האישום צינה חלק מעובדות כתוב האישום כי הצמת בו אורעה התאוננה הינה צומת מרומזר ומערכת הרמזורים פעלה באותה עת באופן מלא ותקין.

הנאשם בטענה לכתב האישום כפר בתקינותה של מערכת הרמזורים.

ב"כ המאשימה בסיכוןיו ביקש לקבוע כי עלה בידי המאשימה להוכיח כי מערכת הרמזורים הייתה תקינה באופן שלא הופך בכל דרך על ידי הנאשם, ולמעשה חזקת התקינות קובעת כי הרמזורים בצוות היו תקינים אלא אם הוכיח הנאשם אחרת - ולא כך כלשונו היה הדבר בפועל.

ב"כ הנאשם בסיכוןיו הבHIR והציג את הברור מלי' כי מקום בו כופר הנאשם בעובדה מעובדות כתוב האישום, הרי שעל המאשימה מוטלת החובה להוכיח עובדה זו, מעבר לכל ספק סביר.

מובן כי חובת הוכחת עובדה זו מוטלת על המאשימה בלבד, **כחולק מהוכחת כל עובדה המוחשת על ידי הנאשם.**

כפי שצינו ב"כ הנאשם בסיכוןיו האופן בו נדרש המאשימה להוכיח תקינותה של מערכת רמזורים נקבע על ידי בית המשפט העליון.

ברע"פ 4550/06 **עלי יונס נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט עליון מפני כי השופט ג'ובראן באופן מפורש ביותר את הדברים הבאים:

"אין חולקין, כי על המשיבה רובץ הנטל להוכיח את תקינותה של מערכת הרמזרים בהיותה מכשיר אלקטרוני, וזאת כפי שעולה מפרש בראונשטיין. ואכן המשיבה עמדה בחובת ההוכחה הנדרשת ממנה **כלדקמן**: ראשית, המשיבה הוכחה, כי למערכת הרמזרים נערכת בדיקה תקופתית של אחת לחודש באופן יומי. כמו כן, המשיבה הוכחה שנערך רישום של תקלות במערכת הרמזרים ואולם לפיה הרישום לא נרשם כל תקלות בעת התאונה. בנוסף, מערכת הרמזרים מתוכנתת לעובדה למצב של הבחוב צהוב בעת תקלה של "ירוק צולב". כל עדי הראיה שהיעדו במשפט, לא העידו כי היה הבחוב צהוב בעת התאונה."

ובע"פ 287/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, נקבעו ביחס לחובות המוטלות על המדינה להוכיח תקינות מערכת הרמזרים הדברים הבאים:

"התביעה הגישה תעודת עובד ציבור הנוגעת לשיטת הפעלה של הרמזרים וכן הביאה ראיות לכך שלא נרשמו תקלות הנוגעות להפעלה. בנסיבות רגילות, זהה הוכחה ברמה מספקת לצורך הוכחת תקינותה של מערכת רמזרים. בהעדר אינדיקציה כלשהי המורה לכיוון ההפוך, ניתן להניח בעניין זה "חזקת תקינות" על בסיס הראיות שהובאו, כפי שנפסק בעבר גם לעניין תקינותן של מערכות אחרות, כדוגמת מכשירים לבדיקת מהירותם של כלי רכב. אין בכך כדי לגרוע מכך שנטל ההוכחה מוטל על **התביעה**. אולם, התביעה עמדה בנטל זה בנסיבות שבהן לא היו כל אינדייקציות לכיוון الآخر".

.36. בעניינו כאמור לא הובאה על ידי המאשימה ولو ראייה מינימלית להוכחת תקינותה של מערכת רמזורים.

יתריה מכך אף לא צורפה תכנית הרמזורים ועל פי עדותו של בוחן התנוועה אף לא נעשה ניסיון מצדיו לפנוט לעיריה על מנת לקבל את תכנית הרמזורים. עדותו של בוחן התנוועה ביחס לאפיוני הצומת בו אירעה התאונת, התבבסה על ידיעתו לכואורה וניסיונו האישי, ואולם לא על בדיקה שנערכה על ידו כבדיע או על מסמכים רלוונטיים כדוגמת המסמכים אשר היה על המאשימה להציג על מנת להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים, בהתאם להלכה הפסוקה.

יתריה מכך, ראוי להזכיר כי בוחן התנוועה בחקירהו טען כי הסיק על תקינותה של מערכת הרמזורים לאחר שחקר את עדי המאשימה בנושא זה, ואולם כפי שהובהר קודם לכן בסעיף 21 ב', בהair הבוחן באופן מפורש כי הנוגם המעורב והעד הנוסף מטעם המאשימה - יהודה ספקטור, כלל לא נחקרו בענין זה ולא נשאלו ולן שאלה אחת בנושא. (指出 כי הנאשם בחקירה נשאל מה היה מצב הרמזור ותשובתו הייתה כי הרמזור היה תקין).

בנסיבות אלה ראוי ונכון לקבוע כי לא עלתה בידי המאשימה להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים, ועל כן, כאמור, לא עלתה בידי להוכיח את עובדה מס' 3 לכתב האישום.

.37. בתום חקירותו של בוחן התנוועה ביקש ב"כ המאשימה לתקן בהסכמה את כתוב האישום, באופן שתוסף עדת תביעה נוספת - הגברת סבו גדי, וכי לדין הבא תזמננה הגברת סבו גדי ועדת תביעה 4 בכתב האישום - גברת חווה שבגייב.

כתב האישום תיקן בהתאם.

לдин הבא שנקבע לחקירה של שתי העדות - אלה לא הופיעו, שכן לא ניתן היה לאתר אותם, ועל כן הדין נדחה פעמי נספת.

הדין הבא שנקבע נדחה אף הוא, בשל בקשה ב"כ המאשימה ועל אף שהעדות התקיימו לדין.

ביום 03.07.2016 נחקרו שתי עדות התביעה, כאמור.

עדת תביעה 6 - סבו גדי

.38. עדת זו מטעם המאשימה הייתה אחת הנוסעות ברכבו של הנאשם.

ב"כ המאשימה בסיכון ביקש לקבוע כי אינה עדת זו הינה ניטרלית ומהימנה, אשר מסרה גרסה אמינה ועקבית שלא נסתרה על ידי הנאשם. עוד טען ב"כ המאשימה כי לא היה מקום לקבלת המסמכים הרפואיים שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם, שכן אלה הוגשوا שלא בהתאם לסדר הדין והראיות.

39. העדה העידה בחקירתה כי אין לה ידיעה ביחס לכתוּב בכל אחד מהמסמכים שהוצעו לפני במסגרת התייעזה האזרחות שהגשה, וכי יש לקבל את עדותה כי הנאשם חזה את הצומת באור האדם.

40. ב"כ הנאשם בסיכוןו ביקש לקבוע כי עדותה של העדה בחקירה הראשית נעדרת כל משקל ראוי, וזאת נוכח חקירותה הנגדית והמצאים הנובעים ממנה והעדר זיכרונה של העדה ביחס לאיורים נשוא כתוב האישום.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי המסמכים שהוגשו מטעמו בעניין מצבה הרפואית הוגשו אך לשם הוכחת בעית הזיכרון של העדה ולא על מנת להוכיח מצב רפואי כזה או אחר. בנסיבות אלה, מצין ב"כ הנאשם כי המאשימה לא הוכיחה את העובדה המצויינית בסעיף 5(ה) לנכון האישום ביחס לחבלות שסבלה עדה זו, וזאת בשל החלטת בית המשפט בעניין זה ונוכח העובדה כי העד - ד"ר אייליג דינאי, העיד כי לא ערך בעצמו את המסתמך ביחס למצבה הרפואית של העדה, וממילא כלל לא טען כי ביצע איזו מן הבדיקות המופיעות שם.

בחקירתה הראשית העידה העודה כי בהיותה נסעת ברכבו של הנאשם: "נסענו וכשהגענו לرمוזו
שהיה אדום וויתר מזה אני לא זכרת. הייתה תאונה. אני לא זכרת יותר כלום" (עמ' 36 שוי-
15-17 לפרו'). בהמשך העידה כי הנאשם צירק היה לעצור ברמזו האדום ולא עצר, ולאחר מכן איןנה
זכרת דבר וכי היא יודעת שבגלל הרמזו האדום קرتה התאונה.

בחקירתה הנגידית אישרה הUDA כי הגישה תביעה אזרחית לקבלת פיצויים בגין אירוע התאונה, ואישרה כי לאחר התאונה אבד זיכרונה, כמו גם בתקופה שהשתחררה משיקום בבית לוינשטיין ושהתא בביתה, וכי גם היום איןנה זכרת את התאונה, ולטענתה: "**אני רק זוכרת רמזוֹר אדום**" (עמ' 37 ש' 20 לפ"ו). בהמשך חזרה והדגישה כי גם היום איןנה זכרת את התאונה.

העדת אף אישרה בחקירה הנגדית כי לא רק ביום חקירותה בבית לויינשטיין לא זכרה את התאונה, אלא גם שmono ימים לפני כן, אף לא זכרה את שמות ילדיה. העדה אף אישרה בחקירה הנגדית כי משאבן זיכרונה נמסרו לה פרטים על התאונה ממבנה המשפחה: "בודאי. מהנכדה שלי שאלתי בשבייל שלא יהיה שקרים. ביקשתי שתסביר לי מה היה. זו לא בושה אם אני שואלת" (עמ' 38 ש' 9-8 לפרו').

בשלב זה ביקש ב"כ הנאשם להגיש את המסמכים הרפואיים של העדה בגין לאובדן זיכרונה, וב"כ המאשימה הטענה כי יש להגיש את התעוזות הרפואיות באמצעות עורכיהן. ב"כ הנאשם ביקש כי ב"כ המאשימה יפרט מי רפואיים הוא מבקש להעיד, וב"כ המאשימה הודיע כי הוא שומר לעצמו את הזכות לחזור את הרופאים כאמור בחקירה נגידת. במסגרת החלטתי מיום 03.07.2016 הבהירתי כי מדובר במסמכים רפואיים שהוגשו על ידי העדה עצמה במסגרת תביעה אזרחית שהגישה לקבללת פיצויים בגין הנזקים הרפואיים שסבלה כתוצאה מההתאונת, כאשר העדה אישרה באופן כללי את האמור במסמכים אלה, על אף שלא ידוע ל夸רו את תוכנות ערבית.

בנסיבות אלה הדגשתי כי נוכח קשייה של העדה בשפה העברית, הרי שדין הבא יתיצב מתרגם לשפה הרוסית על מנת שהעדה תאשר כי אלה המסמכים אשר הוגשו על ידה ובמציאותה לתיק התביעה האזרחיות.

עוד קבעתי כי ככל שהעדה תאשר במסגרת זו כי אכן אלה המסמכים אשר הוגשו **על ידה** במסגרת התביעה האזרחיות שהוגשה על ידה, הרי שאין כל נימוק הגיוני לזמןם של הרופאים, הגם שעמידתו של ב"כ המאשימה על זימון הרופאים יהיה בו כדי להאריך שלא לצורך את המשך הדיונים. יודגש לעניין זה, כי ב"כ המאשימה לא חוזר על בקשתו לחקור את הרופאים כאמור.

.42. בהמשך אותו יום דיונים התיצבה מתרגם לשפה הרוסית, וمحكירתה של עדת זו נמשכה באמצעותה. העדה אישרה כי הגישה כתוב תביעה אזרחי, איננה יודעת לבדוק מה נכתב באותה תביעה, אך יודעת באופן כללי כי מדובר על תביעת פיצויים בגין הנזקים שסבלה בתאונות הדרכים עם הנאשם.

העדת אישרה כי הפרטים הרשומים בחלק מסוימי האשפוז בבית לונשטיין הם הפרטים שלה, ובסופו של דבר אישרה ביחס למסמכים אלה: " **הכל שלי**".

ב"כ המאשימה ביקש אף הוא לחקור את העדה בעניין זה, וمحكירתה החזרת אישרה כי איננה יודעת מה כתוב בכל עמוד ועמוד של אותו כתוב תביעה כאמור.

מסמכים אלה הוגשו כמצגים מטעם הנאשם.

.43. אם כן,محكירתה של העדה עולה כי למעשה כפי הנראה כתוצאה מההתאונת אבד זכרונה ביחס לאירוע התאונת, ובשל כך אף הגישה תביעה אזרחים לפיזיו בגין נזקה. העדה הודהה בمحكירתה הנגידית כי הסתיעה בנסיבות על מנת "להזכיר" בין אירועי התאונת, וכל שנאמר על ידה איננו מידעה האישית אלא מידע שנמסר לה לאחר התאונת, על ידי מי מבני משפחתה.

בנסיבות אלה, לא ניתן להסיק מעדותה פרטים באשר לאותן התרחשויות התאונת, או לחילוףין בגין אשמתו של הנאשם בגין התאונת, כמו כן הרלוונטיות של המסמכים הרפואיים שהוגשו בעניינה פחותה, נוכחות עדותה של בית המשפט כי זכרונה אבד לה והסתיעה לבני משפחתה- נסיבותה, להזכיר אירוע התאונת.

עדת תביעה מס' 7 - חווה שביב

.44. עדת זו אף היא הייתה נסעת ברכבו של הנאשם.

ביחס לעדה זו ביקש ב"כ המאשימה לקבוע כי מדובר בעדה אמונה לחולוטין, אשר גרסתה לא נסתרה כלל, וمعدותה יש להסיק כי הנאשם הוא זה שזכה את הצומת כאשר בכיוון נסיעתו דלק או אדום, עדותה הייתה נחרצת ולא היסוס.

ב"כ הנאשם בסיכוןו הצביע על סתרות בעדותו של עדה זו בשני נושאים: האחד לעניין האור שدلך ברמזוֹר בכיוון נסיעתו של הנאשם, והשני לעניין מקומות היישבה ברכבו של הנאשם.

45. בחקירה הראשית של העדה, ציינה היא כי היא זוכרת שدلך אוֹר אַדּוֹם ברמזוֹר והנהג אמר כלשונה: "זוֹאוֹי מָה עֲשִׂיתִי?". לטענתה אוֹר שدلך ברמזוֹר בעת הגעתם לצומת היה אַדּוֹם. הנאשם בחקירה ובעדותו בבית המשפט כי הכחיש כי אמר אמירה זו עת שהגיעו לצומת.

בחקירה הנגדית בבית המשפט ציינה כי כאשר בתה ישבה עליה - ולא הייתה חgorה הכרוא עלי פי חוק:

"כשהיא ישבה עלי ראייתי את האור הצהוב לפני שהוא מתחלף לאדום, ולאחר מכן היא בכתה ואני לא התעתקתי במה שהיא כרנ'."

כאשר עומתה עם עדותה במשפטה שם לא הזכירה את האור הצהוב, השיבה: "נכוֹן. דיברתי רק על אוֹר אַדּוֹם", ובהמשך גם אישרה כי אכן שלא הזכירה את האור הצהוב.

46. סתרה נוספת מתייחסת למקום ישיבתה של העדה ברכבו של הנאשם. בתחילת חקירתה בבית המשפט ציינה, כי ישבה מאחור מהצד של הנושא ליד הדלת.

לעומת זאת, בחקירה הנגדית אישרה כי בחקירה שנערכה לה בביתה, אישרה כי ישבה במושב האחורי באמצע ושתי בנותיה משני צדדייה.

בהמשך חקירתה הנגדית, לא ידעה העדה לישב את הסתרה ביחס למקום ישיבתה ברכבו של הנאשם, נתון אשר רלוונטי ביותר לשאלת האם יכולה העדה להבחן באור שדלך בכיוון נסיעתו של הנאשם, מהמקום בו ישבה ברכבו, כאשר שתי בנותיה ישבות עליה, או לחילופין לצדיה, כאשר בשלב מסוים לפני התאונה אחת מהן אף חלה לבכות (לפי עדותה שלה כבר לא הייתה ערוה למתרחש).

47. עדה זו אף לא ידעה לומר כיצד אירעה התאונה, ולטענתה בחקירה הנגדית: "אני יודעת שההתאונה הייתה עם משאית שבאה מולו, ומעבר לזה אני לא יודעת" (עמוד 42 שורה 5 לפוטו קול).

אין חולק כי התאונה אירעה כאשר הרכב המעורב הגיע מיימין של רכב הנאשם ולא מולו.

בנסיבות אלה, ועודיו שאון קיבל את טענת ב"כ המשימה בסיכוןו כי עדותה של עדה זו הייתה אמונה לחייבין ולא נסתירה, שכן, כאמור, שני נושאים משמעותיים ביותר נמצאו סתרות בעדותו של עדה זו.

ובנוסף לכך, גם התיאור שנמסר על ידי עדה זו באשר לאופן התרחשויות התאונה שגוי ואיננו נכון, שכן כאמור

התאונת אירעה כאשר הרכב המעורב הגיע מימין לרכב הנאשם ולא ממולו.

הוכחת עובדה 5(ה) לכתב האישום - הצלבות שסבלה עדות התביעה סבי גדי

48. בסיום העדtan של שתי עדות התביעה - סבי גדי וחווה שביב, הcriiz ב"כ המאשימה **אללה עדוי**.

יחד עם זאת ואף על פי כן, הגישה המאשימה בקשה נוספת נספפת להוספה עדדים נוספים לצורך הוכחת הצלבות של ממש שסבלה העודה סבי גדי.

ב"כ הנאשם התנגד לבקשתו, ואולם בסופו של יומם ובכפוף לחיוב בהוצאות, אושרה העדtan של עדדים נוספים. למורת זאת, הדיון נדחה **מספר פעמים** בשל בחינת המאשימה את אפשרות סגירת התקיק על פי בקשה ב"כ הנאשם.

49. רק ביום 28.09.2016 הודיעה המאשימה כי בדעתה להמשיך בהליכים נגד הנאשם.

בנסיבות אלה, נקבע דיון נוסף להמשך שמייעת פרשת התביעה ולהעדרtan של הרופאים כאמור. בדיון מיום 07.11.2016 ביקהה המאשימה לזמן לעדות רופאים נוספים, זאת, כאמור, לאחר הכרזתה כי הסטיימה פרשת התביעה, ולאחר שشكلה ארוכות את בקשה ב"כ הנאשם לסגירת התקיק.

50. בהחלטתי מיום 07.11.2016 הורייתי כי בקשה המאשימה בשלב זה להציג לבית המשפט מסמכים רפואיים באשר לצלבות אשר הנאשם הודה בקיומו באופן מפורש במסגרת המענה לכתב האישום, איננה ברורה כלל ועיקר, שכן מקום בו מודה הנאשם בעבודות כתוב האישום לא חלה על המאשימה חובה להוכיח את אותן עבודות.

בנסיבות אלה קבעתי כי העד הרלוונטי היחיד הינו ד"ר איליג דיןאי, אשר עדותו נועדה להוכיח את הצלבות המפורטות בסעיף 5(ה) לכתב האישום - בגין כפר הנאשם.

עדותו של ד"ר איליג דיןאי

51. בחקירהתו של ד"ר איליג דיןאי הבahir כי הוא זה שהחותם על התעודה הרפואית של הגברת שרה סבי גדי.

ב"כ הנאשם התנגד להגשת המסמך מטעמים של קבילות שכן מדובר בעדות מפי השמועה.

52. בחקירהתו הנגדית של העד הבהיר כי בזמן הרלוונטי היה מתמחה במשר כשנה, ועבד תחת מפקח שהינו רופא בכיר ממנו. עוד אישר העד כי כל דבר שנעשה במחלקה במסגרת התמחותו, אמרור לעבור

דרך רפואי בכיר במחלה.

העד אישר כי למשה הוא הפיק את המסמך וחתום אותו בסוף העמוד, וכי משמעות הפקת המסמך היא סיכון תיק רפואי באמצעות הקוד האישי שלו.

עוד אישר כי אין יכול לומר בזדאות כי ביצע את הבדיקות המפורטות במסמך, אם ביצע אותן ומתי בוצעו. כמו כן, אישר העד כי אין לו כל ידיעה אישית בקשר לבדיקות אלה, וכי על המסמך כאמור אף אין חותמת של רופא בכיר.

בחקירה החזרת לב"כ המאשימה, אישר העד כי התעודה הרפואי שמונחת בפנוי, התעודה נשוא הדיוון, העד חתום עליה מבלי שביצע כל פעולה באותו חולה, וכך שאל האם יתכן הדבר השיב:

"לא יודע, יתכן שכן" (עמוד 54 שורה 22 לפורטוקול).

אם כן, עד זה אישר כי לא ביצע כל בדיקה ביחס למטופלת ולא החליט כל החלטה רפואי ביחס אליה בהיותו מתמחה באותה עת, ועל כן ניתן לקבוע כי העובדות המפורטות בסעיף 5(ה) לכתב האישום לא הוכחו על ידי המאשימה באמצעות עד זה או בכל דרך אחרת.

53. בסיום עדות זו נוהל דיון באשר לקבליתו של המסמך הרפואי.

בית המשפט אפשר למאשימה להציג פסיקה רלוונטי, ובהחלטתי המפורטת מיום 07.11.2016 הבהרתי כי אין לקבל את המסמך הרפואי כראיה, וכי אין מדובר בחריג לכל דבר הגשת חוות דעת, בענייננו חוות דעת רפואי, באמצעות עורכה בלבד, או לחילופין "בעבר מכך קובלות לכללי משקל", שכן אין לו פתח צר בעניינינו לקבלתו של אותו מסמך רפואי ומואחר יותר לדון במשקלן, שכן הגשת המסמך לבית המשפט כראיה כלל לא תתקשה על ידי עורכה.

מנגדתה בקשה הנוספת של ב"כ המאשימה להעיד רופאים נוספים להוכחת החבלות בקיומן הודה ב"כ הנאשם במענה לכתב האישום, הכריז ב"כ המאשימה: "אליה עדי".

פרשת ההגנה - הנאשם

54. הנאשם מסר הודעה במשטרת ישראל מיום 18.04.2013, ואמרתו זו הוגשה כ- ת/6 במהלך חקירתו בבית המשפט.

ב"כ המאשימה ביקש בסיכון לקבע כי עדותו של הנאשם הייתה בלתי עקבית, רצופת סתרות ומתחמקת משאלות נוקבות ואף לא מדוייקת.

"יאמר כבר כתת כי עדותו של הנאשם בחקירה בבית המשפט הייתה עקבית ביותר, ולא מצאתי כי נתגלו בה סתרות ביחס להודעתו כפי שנמסרה במשטרה.

55. הנאשם בחקירה הראשית נחקר אודוט אופן התרחשויות התאונה, וציין כי ממשך כל הדרך בה נהג מהירותו הייתה, ככלונו: "**בשבירות 60-70 קמ"ש**", הנאשם אף הכחיש, בנגדו לטענתה העדה סבי גדי, כי איננו זכר ש אמר מילים אלה: "וואוי...", שכן לטענותו התמקד בנסיבות ואיננו נהג לומר מילים אלה.

בהודעתו במשטרה ציין הנאשם כי נהג במהירות של: "**כ- 60 קמ"ש**", ובעדותו בבית המשפט חזר והציג כי איננו יכול לומר בוודאות כי מדובר במהירות של 60 קמ"ש במידוייק, אלא: "**בין 60 ל- 70 קמ"ש בערך**".

56. ב"כ המאשימה בבקשת לקבוע בעניין זה כי נמצא, כאמור, סתרות לעניין מהירות נהיגתו של הנאשם. אין בידי לקבל קביעה זו.

מדובר בהערכת **משמעות הציון "כ-",** כאשר ציון של מהירות מדוייקת בבדיקה מספר קבוע יקבע איננו שווה ערך להערכתה, וזאת כאשר המספר המדוייק איננו ידוע.

איןני מוצאת כל בעיות, אי דיווק או סתרה באמרות אלה של הנאשם.

57. לניסינו של ב"כ המאשימה בסיכון לקבוע כי הנאשם לא דיק בפרטים נוספים, ו"הניח" כי דברים נוספים בחקירה של הנאשם במשטרה אינם מדוייקים, השיב הנאשם באופן נחרץ כי כל מה שמסראמת.

ה הנאשם אף חזר על גרסתו כי חזה את הצומת אור ירוק, כי זה מה שראה לפני וכן כי נהג במהירות המותרת באותו קטע כביש אשר עומדת על כ- 70 קמ"ש.

כאשר עומת הנאשם עם עדותה של עדת המאשימה שרה סבי גדי כי חזה אור אדום, השיב כי זו בכלל ישנה, ישבה לצידו ולמייטב ידיעתו גם איבדה את זיכרונה.

58. נושא נוסף בו מוצא ב"כ המאשימה סתרות וחוסר דיק בעדותו של הנאשם, מתיחס למועד פניו של הנאשם למומחה מטעהו.

למען ה厮ר ספק, הגם שאינני רואה כל צורך או משמעות לדון במועד פניו של הנאשם למומחה מטעהו, יובהר גם עניין זה, שכן גם בו אין ממש כדי ש牒ק ב"כ המאשימה לקבוע.

טעון ב"כ המאשימה כי כתוצאה מההתאונה נחבל גם הנאשם ושכב במיטתו, ולא ברור כיצד פנה למומחה מטעהו

בשלב זה מוקדם, אשר אף צילם את תמונהו של הנאשם מספר ימים לאחר האירוע.

ב"כ הנאשם הסביר בסעיף 48(ד) לסייעו את אופן פניטו של הנאשם למומחה מטעמו ומועדה, כאשר למעשה לאחר שנפלל הנאשם במסגרת פסילה מנהלית ולאחר חקירתו, חתום על יפו-כח לטובת עו"ד חי אסולין, שמשרדו שכן באותה עת בסמכות למשרדו של המומחה מטעם הנאשם - ABI מעוז, והיה זה עו"ד אסולין שקישר את הנאשם עם המומחה, ובכל מקרה, ידע הנאשם כתוצאה מההילך המנהלי נגדו, כי עתיד להיות מוגש נגדו כתב אישום ועל כן נערכ לcker מבועד מועד.

אין בכך כל פסול, הנפוך הוא, הדבר מעיד על כך כי הנאשם נערכ כראוי למצו בו יוגש נגדו כתב אישום, כפי שעומדות לו זכויותיו לcker על פי דין.

לא ברורה גם קביעת ב"כ המאשימה בסיכוןיו כי חלק מעדותו של הנאשם - ולא ברור אייזה חלק, שכן הדבר לא צוין - הינה בבחינת עדות כבושא. הנאשם חזר בחקירתו הנגדית באופן רציף ועקביו על גרטתו כדי שנמסרה בחקירתו במשטרה, כי התקרב לצומת במהירות של כ- 60 קמ"ש, ראה לפניו רכב מסווג רנו פלוואנס אשר חזה את הצומת באור י록, הסתכל על הרמזור בכיוון נסיעתו ומשהבחן באור הירוק חזה את הצומת.

גורסתו של הנאשם לא השתנתה ولو במעט בחקירתו בבית המשפט מזו שנמסרה במשטרה, ועל כן יש לקבל גרסה זו כגרסה מהימנה, עקביות וקורנתית.

ראי עוז להציג, כפי שציין ב"כ הנאשם בסיכוןיו, כי דבריו של הנאשם בחקירתו במשטרה כי עם התקרבו לצומת הבחן ברכב מסווג רנו פלוואנס הדומה לרוכבו, אשר חזה אף הוא את הצומת באור י록, כלל לא נחקרו על ידי בוחן התנועה, שכן זה כאמור לא נמצא לחקר ולהעמיק בבחינתה של טענה זו.

בפרק הדן בפעולותיו של בוחן התנועה, נידונה גם השאלה מדוע בחר הבוחן שלא לחקר ולאתר את ה"מודיע", העד פוטנציאלי ששמו סלים, שכן לדברי הבוחן זה לא ראה את התאונה ורק שמע אותה בעת נסעה כשהתחרך מהצומת.

בשלב מאוחר יותר בחקירתו, הודה הבוחן כי אכן ידע מה המרחק בין רכבו של הנאשם, הרי שהיתה לעדותו של עד פוטנציאלי זה משמעות רבה יותר. ואולם, כאמור, הבוחן לא העמיק באיתורו וחקירתו של אותו עד פוטנציאלי, ועל כן נמנעה מהנאשם האפשרות כי תעמדו לזכותו גם ראייה זו, אשר הינה בבחינת ראייה התומכת בגורסתו כי חזה את הצומת באור י록.

המומחה מטעם הגנה - מרABI מעוז

טעןתו של הנאשם הוגשה גם חוות דעת מומחה של בוחן התנועה וחוקר תאונות הדרכים, מרABI מעוז.

חוות דעתו של מר מעוז הוגשה וסומנה נ/8 (להלן: "המומחה").

62. ב"כ המאשימה בראשית סיכוןו ביקש לקבוע כי קביעת המומחה שגוייה וכי המומחה טעה טעונה מרעה כלשהו, שכן לא יכול היה להגיע למסקנה כי לא ניתן לקבוע את שהתרחש בתאונת.

צווין כי בסיוונה של חוות דעת המומחה, ציין המומחה כי הגיע למסקנה שאינו יכול לקבוע, וכי לא ניתן לקבוע ולהוכיח חד משמעית את שהתרחש בקטע הכביש של 150 מ' בין שני הצמתים, ובצומת שבו התרחשה התאונת.

63. ראשית, צווין וודges כבר כתע, כי כפי שהובהר קודם לכן בהחלטה זו, לא עליה בידי המאשימה להוכיח את תקינות מערכת הרמזורים, ווודהר כי לא צורפה ולא הוגשה מטעם המאשימה ولو ראייה אחת כנדרש על פי ההחלטה, ביחס ל證明ות תקינות מערכת הרמזורים כאמור.

מעבר לכך, לא עליה בידי המאשימה להוכיח באמצעות עדיה באופן חד-משמעות, ומעבר לכל ספק סביר כי היה זה הנאשם אשר חזה את הצומת באור אדום.

64. בנסיבות אלה, חוות דעת המומחה נועדה לחזק את גרסת הנאשם כי חזה את הצומת ברמזור יירוק, ולנסות ליתן מענה והסביר לשאלות אשר עלו מהगירושות שהוצעו על ידי עדי המאשימה, ואשר ב"כ המאשימה לא ניסה ליישב בסיכוןיו ולמעשה התעלם מהסתירות בהן, וזאת בין היתר, לאור העדרה של דיסקאת הטכוגרפ.

ואולם חוות דעת המומחה מטעם ההגנה איננה אמורה לבסס את עובדות כתוב האישום וללבס את אשמו של הנאשם, שכן, כידוע, זו חובתה של המאשימה והנטול בעניין זה רובץ על המאשימה, ולא להיפג.

65. הדיוון שעריך ב"כ המאשימה בסיכוןו באשר למועד בו נעשתה פניטו של הנאשם למומחה לצורך עירicht חוות הדעת, כלל איננו רלוונטי ואין בו כדי להצביע או להעיד על אשמו של הנאשם. העובדה כי הנאשם בחר לפנות למומחה במועד מוקדם מוקדם נעשתה על רקע ידיעתו או הערכתו המבוססת כי אכן יוגש נגדו כתוב אישום בשלב זה או אחר, כפי שאכן אירע, ואין בכך כל פסול. בוודאי אין בכך כדי לה夷יד, כאמור, על אשמו של הנאשם מעצם פניטו המוקדמת כביכול למומחה מטעמו.

נחות הוא, כפי שצווין המומחה בחקירהו הנגדית, בדיקתו של המומחה את הצומת נשוא התאונת בשלב מוקדם וסמוך ככל הנימן למועד בו אירעה התאונת, יש בה רק כדי לסייע בהבנתו באופן התרחשות התאונת, וזאת מחשש שמא מבנה הצומת השתנה באופן ההפוך (שאלה אשר אגב, עומת עמה המומחה בחקירהו הנגדית ע"י ב"כ המאשימה, אשר הlion כאמור על הפניה המוקדמת למומחה).

מעבר לכך, ולמען הסר ספק, כפי שהסביר ב"כ הנאשם בסיכוןו, פניטו של הנאשם למומחה מטעמו נעשתה לאחר שנערך לו שימוש בקשר לפסילתו המנהלית, לאחר אירוע התאונת.

ועוד יודגש כי המאשימה, על אף כל טרוניותה הרבות לפני המומחה מטעם ההגנה בחקירה הנגידית, לא טרחה להציג מטעמה ראייה סותרת באמצעות עד/i הזמה, כפי שצין ב"כ הנאשם בסיכון, ובנסיבות אלה בודאי לא היה מקום להתבטאות המופנות באופן אישי לפני המומחה מטעם ההגנה.

66. קביעתו של המומחה כי איןנו יכול הגיעו למסקנה חד משמעית באשר לאופן התרחשות התאונה, נכון ממצאיו בדבר העובדה כי הצומת מופעל באמצעות גלי דרישת, כמו גם מעבר חציה, והעדרה של דיסקמת הטכוגרפ, הינה קביעה לגיטימית ביותר ואף מצביעה על יושרו והיגנותו של המומחה מטעם ההגנה, אשר אנחנו מבקשים, כפי שנעשה הדבר במקרים רבים כאשר מוגשת חוות דעת מטעם המומחה, לקבוע באופן חד משמעי ולעתים תוך "ายלו" העובדות, כי הנאשם איןנו אשם במיחס לו על פי כתוב האישום.

67. המומחה הסביר כאמור, בחוות דעתו, לאחר שבחן את כלל הממצאים, כי בין שני הצמתים המרומזרים במקום בו אירע התאונה קיים מופע גל ירוק, וזאת כל עוד אין דרישת מהгалאים בזרועות המשניות בשני הצמתים.

נוכח עדותה של העודה חוות שגביב ולפיה לפני הגיעו לצומת בכוון נסיעת הנאים הופיע הΖΗΩΒ, הרי שבאופן חד משמעי דלק קודם לכך המופיע הירוק מהבהב ולפניו המופיע הירוק המלא.

בנסיבות אלה, ולאור עדותו של העוד ספקטור יהודה כי הבחן אך ורק באור האדום ברמזור בצוות בו אירעה התאונה, וזאת כאשר המוניות נסעה לפני במרחק של כ- 5-6 גלי רכב, הרי שלא ניתן כי מר ספקטור הΖΗΩΒ אך ורק במופיע האדום ברמזור בו אירעה התאונה וזאת מבלתי שיבחין קודם לכך במופיע י록, י록 מהבהב, או מופיע ΖΗΩΒ, שכן רק לאחר אלה אמר להופיע המופיע האדום באותו רמזור.

מסקנותו של המומחה מטעם ההגנה הייתה כי שני הצמתים במקום בו אירעה התאונה הינם מופעל תנוועה - גלאי דרישת והארקה, ועל כן קיים "gel yirok" המקשר בין שני הצמתים.

עדות מומחה זו לא נסתירה כלל הן בחקירה הנגידית והן באמצעות ראייה נגדית אחרת.

68. בצוות כאמור, גם ישנו לחוץ דרישת להולכי רגל מעבר חציה לקבלת אור י록 לחציה. מתווך האמור, הרי שההלך הרגל המוצב במעבר החציה ומכוון הולכת הרגל העודה ססקין דורית, חייב אותה ללחוץ על אותו לחוץ על מנת שתתקבל בהמשך מופע י록 לחציה במעבר החציה הראשון והשני.

69. המומחה חזר והדגיש את חשיבותה של דיסקמת הטכוגרפ, ולמעשה את הקושי הרב בקביעת ממצאים בהעדרה של הדיסקמה בענייננו.

המומחה מצין בחוות דעתו כי מדובר בראית "זהב", כלשונו, ואילו הייתה נמצאת הדיסקה ניתן היה ללמידה על הנתונים הבאים: האם הרכיב המעורב נוצר והיה בהמתנה עד תחילת נסיעתו, או לחולופין הגיע בנסיעה רציפה והיה בתנועה עד להтенגשות, אם נוצר והמתין, מהו פרק הזמן בו היה בעירה עד תחילת התנועה, ואם לא עוצר והגיע בנסיעה רצופה לצומת, באיזו מהירות נסע עד לנקודת האימפקט, וכਮובן באיזו שעה אירעה התאונה.

. 70. לחווות דעתו של המומחה צירף את תוכנית הרמזורים של שני הצמתים הרלוונטיים בכביש 31 עם רחוב הקנאים ורחוב שמיר.

בחקירתו בבית המשפט ניסה ב"כ המאשימה לקבוע כי תוכנית הרמזורים שצורפה איננה התוכנית המלאה, וכי לטענתו המומחה התהמק ממן תשובות ברורות לשאלות שנשאל.

דא עקא, כי אין בקביעה זו דבר, למקרא חקירתו הנגדית של המומחה מטעם ההגנה.

ראשית, יציין, כפי שציין מספר פעמים, כי המאשימה לא טרחה להגיש תוכנית רמזורים אחרת מטעמה, לא צירפה במסגרת ריאויתה ולא הגישה ראייה אחת אחרת הקשורה לתוכנית הרמזורים או לחולופין לתקינותה של מערכת הרמזורים במקום ואף לאחר קביעתו הנחרצת של ב"כ המאשימה כי המומחה כשל לכוארה בהציג תוכנית הרמזורים המלאה, לא ביקש ב"כ המאשימה להגיש מנגד ראייה סותרת אחרת.

שנית, המומחה בחקירתו הנגדית הבahir כי פנה לחברת נתיבי ישראל על מנת לקבל את תוכנית הרמזורים, שלם בגין תוכנית הרמזורים, ואת כל החומר הרלוונטי שקיבל בעניין זה צירף לחווות דעתו, ולא נותר בידו חומר רלוונטי לעניין זה אשר לא צורף לחווות דעתו.

. 71. בהמשך חקירתו הנגדית הבahir כי פנה לחברת נתיבי ישראל על מנת לקבל את תוכנית הרמזרים, מפורט וברור לשאלות ב"כ המאשימה, על אף שנשאל מספר פעמים שאלות דומות או זהות, ובית המשפט אף נדרש בהחלטת ביניים לכך כי המומחה כבר השיב מספר פעמים על אותה שאלה.

לא ברורה על כן טענתו של ב"כ המאשימה בסיכוןיו לעניין זה בסעיפים 60 ו- 61.

. 71. ב"כ המאשימה ביקש לקבוע בסיכוןיו כי לכוארה גם המומחה העיד כי הנהג המעורב לא חזה את הצומת בחסות האור האדום, וכי אף מסכים לכך כי לנאשם בהכרח יופיע אור אדום בכיוון נסיעתו כאשר נהג המעורב מופיע אור יロー.

יעון בחקירתו הנגדית של המומחה מעלה כי כאשר הציג לפניו ב"כ המאשימה דבריו הנהג המעורב בחקירתו כי כאשר הגיע לצומת עצר באור האדום ולאחר כדקה "הכנס ראשון", השיב המומחה במילים אלה:

"אני מסכימים שאכן הוא הגיע לשם, היה לו אדום ולאחר כדקה הכנס ראשון."

אין לי את העדות שלו מולי (עמ' 72 ש' 10-11 לפ"ו).

לא ברור כיצד ניתן ללמידה, בכל הבודד הרואי, מתחשבתו זו של המומחה את שטבך ב"כ המאשימה ללמידה, ולמעשה לבסס באופן מוחלט וסופי את אשמתו של הנאשם בגרימת התאונה על פי עדותו של המומחה מטעמו. כל שהשיב המומחה היה כי אכן האור האדום דלק בכוון נסיעתו של הנavigator המערבי, ולאחר דקה הכנסה ל"ראשון", קרי החל בתנועה, ובנוספף לכך, הבahir כי לא מצויה בפני עדותו של navigator המערבי. לא ניתן, ولو ברמז, ללמידה מתחשבה זו כי המומחה נאשר כי הnavigator המערבי עצר באדום והמשיך בנסיעתו **רק לאחר שהופיע האור הירוק**, ואילו הנאשם היה זה שנרגב באור אדום.

המומחה השיב על השאלה באופן ברור, ואין להסיק היסקים לכואורה "לוגיים" על פי הגיונו של ב"כ המאשימה, שכן לא ניתן להסיק מתחשבה זו כל מסקנה אחרת מלבד האמור בה במילוי מפורשת וברורות, שלא ניתן לפרשן בדרך אחרת, או להסיק מהן מסקנה אחרת בנוספף לפשט המופיע בהן.

73. באשר לטענת ב"כ המאשימה כי בתשובה המומחה בעמוד 72 לפוטו-קובל שורה 29, יש משום אישור חד משמעי לתקינות מערכת הרמזורים, הרי שלא כרך הדבר. כפי שצווין, הנintel להוכיח את תקינותה של מערכת הרמזורים מוטל על המאשימה, וזו לא עדשה בו, ותשובה המומחה הינה כי כאשר מערכת הרמזורים פועלת כתקינה, הרי שאם לנаг המערבי יהיה אור יירוק בכוון נסיעתו, שלనאשם יופיע מופיע אדום. **האotto לא**.

74.שוב, מסיק ב"כ המאשימה בסעיפים 66-65 לסיכוןיו מסקנות שבכל הבודד הרואי כלל לא ברור מהו הבסיס להסיקתו - כאשר מבahir המומחה כי אכןו יכול לשזר את סדר הפאות של התאונה נכון למועד התאונה, אין באמירה זו כדי להסיק כי הנאשם הוא זה שאמם בجرائم התאונה.

לעומת זאת, בוחן התנועה מטעם המאשימה הוא הגורם הראשון אשר אמר היה לקבוע בחוות דעתו כי מדובר בצומת מופעל גלאים, על אף שהוא ידוע על כרך מידעו האישי, ואולם לא בוחן היכן הם מוצבים ואף לא ציין את מיקומם בסקייצה ואף טען כי לא ניתן לערכן סדר פאות, שכן אילו היה מבצע עובdotuto כהלה וכנדראש, יתכן כי יכול היה לקבוע את אשמתו של הנאשם (ראאה התייחסות ב"כ הנאשם בסיכוןיו לעניין זה, בעמ' 21).

75. ב"כ המאשימה בסיכוןיו בסעיפים 68-70, פעם נוספת יש לומר, על כרך כי המומחה לא צירף את תוכנית הרמזורים המלאה והמעודכנת ליום התאונה, ועל כן לא יכול להעיד על אותה תוכנית חלקית לכואורה.

לחוות דעתו של המומחה, מצין כי מצורפת תוכנית הרמזורים בצוות הרלוונטי למקום בו אירעה התאונה מעודכנת ליום 16.08.2012, כמוין בה, ונחתמה ביום 19.09.2012 על ידי אינגי נחלה שקר - מהנדס תנوعה ראשי.

התאונת אירעה ביום **08.04.2013**. (מספר החדשם ספרי לאחר מכן).

המומחה הבahir בחקירה הנגדית כי למיטב ידיעתו ומביקורו המוקדם, יש לזכור, בaczomt, לא היה כל שינוי בתשתיות בשני הצמתים הרלוונטיים כולל המופעים וכולל הgalais, ואולם הוא איןנו יכול לשולש שהיו שינויים.

לעומת עדות הגונה זו של המומחה, לא טרחה המאשימה, שוב, להציג עדשה נוגדת או ראייה סותרת לכך כי אכן בוצעו שינויים בaczomt מהמועד בו נחתמה לאחרונה תוכנית הרמזורים - ועד למועד התאונת. על כן לא ברורה טענתו של ב"כ המאשימה בעניין זה.

76. האמור בסעיף 72 בסיכוןו של ב"כ המאשימה, גם שאינו נכון לחולוטין, יש בו אף כדי להטעות באופן בוטה.

בסעיף זה מציין ב"כ המאשימה:

"**המומחה אישר בפה מלא שתוכנית הרמזורים שצירף לחוות דעתו שיצכת בכלל
aczomt אחר ובעיר אחרת!!! איפה הרלוונטיות לאירוע התאונת רק למומחה
הפתרוניים!**".

המומחה צירף גם צירף לחוות דעתו תוכנית רמזורים הרלוונטית לשני הצמתים, אשר באחד מהם
כאמור אירעה התאונת.

התיחסותו של ב"כ המאשימה בסעיף 72 להלן בסיכוןו מתיחסת לעדותו של המומחה מטעם ההגנה בעמוד 74 לפרוטוקול בשורה 13 ואילך, המתיחסת בכלל לנספח המופיע בסעיף 4.6 לחוות דעתו של המומחה שענינה: "**צילומים מצומת מרומרז, צומת Z, בתאריך 19.03.2017 (כביש 406 עם שדר' צה"ל לשכ' רמות בב"ש) עם לחץ דרישת לה"ר, המתאים/דומה לצומת זירת התאונת.**"

מעבר לכך שכלל לא ניתן להסיק את המסקנה המופיעה בסעיף 72, מהאמור בחקירהו של הבודן כאמור בעמוד 74 לפרוטוקול, הרי שהמומחה מבahir בצורה חד משמעית ובאופן ברור ביותר בעמוד 74 לפרוטוקול כי, ראשית, מדובר בצלום (ועל כן בוודאי אין מדובר בתוכנית רמזורים כפי שמצוין ב"כ המאשימה), אשר נועד לדמות צומת הדומה לצומת בו אירעה התאונת, שכן גם שם מדובר בaczomt עם לחץ דרישת להולכי רגל במעבר ח齊ה, וכל מטרתו של המומחה הייתה מיוזמתו להראות דוגמא לצומת אחר בו קיים לחץ דרישת להולך רגלי, אשר רק עם לחיצה עליון יופיע האור הירוק.

המומחה אף מוסיף במילוטיו שלו בחקירהו: "**הסבירתי שזה צומת דומה ומדובר שזה לא קשור לתאונת**" (עמ' 74 ש' 19-20 לפרו'). גם בהמשך הבahir כי: "**במשך הכל הבאתי דוגמא נוספת מבחינת לחצני הדרישת של הולכי הרגל.**"

אין לך ולו דבר עם תוכנית הרמזוריים בצומת בו ארעה התאונה.

77. עוד יש להבהיר, כי חווות דעתו של המומחה בכל הנוגע לחישובים שביצע ולקביעותיו לעניין הרלוונטיות של מהירות הנסיעה של הנאשם, לא נסתירה בידי המאשימה, ובאופן כללי ראוי להזכיר כי מדובר בעניינים שבמקצועית, ועל כן הדרך היחידה לסתור את קביעותו של המומחה אם בכלל, הינה באמצעות חוות דעת מקצועית נגדית - דבר אשר כאמור לא נעשה.

מעבר לכך, יובהר כי בודאי לא מצאתו בחוות דעתו של המומחה קביעות אשר חוסר היגיון ניכר בהן, באופן שאף לא נדרש חוות דעת מומחה לסתור אותה,DOI לכואורה בשכל ישיר ולבבוחנות של הדיווט.

78. בסעיפים 80-79 לסיכון כי המאשימה מצבע ב"כ המאשימה על כן כי עדותו של המומחה "מוזרה לחלוטין", כאשר הוא טוען כי לא יתכן שהעדי יהודה ספקטור לא ראה כלום, כאשר הכוונה היא לעדותה של העדה חוות שבגיב שבחן באור צהוב עם הגעת רכבו של הנאשם לפני הצומת בו ארעה התאונה

המומחה מסביר ומצביע על בעיות בין שתי עדויות ראייה אלה של מר ספקטור ושל גברת שבגיב, סתירה אשר לא ניתן ליישב אותה ולא ברור למי מהן מבקשת המאשימה להאמץ.

המאשימה איננה מתמודדת בסיכון עם הסתיירות והבעיות העולה מהगרסאות שנמסרו על ידי עדיה, כפי שפורט בפרק הדן בפרש התביעה, ובמיוחד איננה מנסה ליישב את הסתיירה הנגלית בין שתי עדויות אלה.

79. ככל שלא מצאתו דופי בקביעותיו של המומחה מטעם ההגנה לעניין האופן בו מופעל הצומת בו ארעה התאונה, והסביר הנהיר שניתן על ידו באשר למופיעי הרמזוריים באותה צומת, הרי שכן תהיוו של המומחה בחקירותו הנגדית, כי לא ברור כיצד לא הבחין מר ספקטור באור יירוק מהבבא, יירוק או צהוב לפני האור האדום, כפי שהעידת על כן הגברת שבגיב, במקומה ומתבוקשת:

"הנאשם נושא לפניו (לפני ספקטור - א.ג.) במרחק של 30 מ' פלוס מינוס. הנושא אמרת שהוא צהוב לפני הצומת. מר ספקטור לא רואה את הצהוב כ- 50 מ' לפני הצומת. לא יתכן שהוא לא ראה כלום" (עמ' 78 שוי 18-20 לפרו).

(מפנה לעניין זה כאמור בסעיף 67 להחלטה והסבירו של המומחה את אופן הפעלת הרמזוריים בצומת).

80. לא ניתן לשולב בנסיבות אלה כי על אף העובדה שהעדי יהודה ספקטור הינו עד ניטרלי שאינו חף במתן עדות מוטה לצד זה או אחר, אכן התבבל כאשר ציין באופן כה נחרץ ועקבי, כי הבחן בק באור האדום - אין מדובר באפשרות "מוזרה לחלוטין" כפי שჩינה אותה ב"כ המאשימה.

עדותו של מר ספקטור הייתה מהימנה בעניין בנסיבות אלה, ואולם לא ברור, נוכח השוני בין עדויות עדי המאשימה השונים, למי אם כן יש ליחס את האמינות המירבית, כאשר ב"כ המאשימה בסיכון חזר ומצין ביחס לכל עד ועד מעדי המאשימה, כי עדים אלה אמינים, מהימנים וכי על בית המשפט ליתן לכל אחת מן העדויות את מלאה המשקל בקביעת אשמתו של הנאשם (וזאת אף מעבר לקביעותי ביחס לכל עדות ועדות והבעיתיות שבה).

לענין זה מן הרואוי להביא את הדברים שנקבעו על ידי כב' השופט חייםוביץ בעפ"ת 23081-01-12 **איגור איינבו נ. מ"י** לענין או התערבות בממצאי מהימנותם של עצם:

"אין בדעתו להתרשם בממצאי מהימנותם של עצם, שכן גם אם מתנדבי משא"ז אינם משקרים, ואני קיבלת את קביעת בית משפט קמא בעניין זה, עדיין, תיתכן קשת מגוונת של אפשריות, מעבר לאמירתאמת או שקר. כך למשל, יתכן וראו רכב אחר נושא באותו מקום, ומיצא הנאשם דומו כי זה הרכב שראנו נושא. לפיכך,
כאשר מסרו גרסתם, מבחינתם אמרו את האמת."

עדותו של הנאשם ושל המומחה מטעמו היו מהימנותם בעניין. 81.

מדובר בעדויות רציפות, ברורות, קוורנטיות, אשר לא נסתרו על ידי עדויות עדי המאשימה, למעט, כאמור, הדיוון שנערך לעיל ביחס לעדותו של מר יהודה ספקטור. ואולם, כפי שציינתי, עדותו של מר ספקטור אינה עומדת לבדה (ואף אילו הייתה עומדת לבדה, בוודאי שלא ניתן היה להבסס עליה לבדה את אשמתו של הנאשם בกรรมת התאונת והרשעתו בדיון), אלא יש לקרוא אותה כחלק ממארג הראיות שהובאו מטעם המאשימה, קרי עדויותיהם של יתר עדוי המאשימה על כל המשמע מכך וכפי שאלה נותחו בהרחבה בפרק "פרשנת התביעה".

כל זאת לצד מחדלי הרבים של בוחן התנוועה בהעדרה של דיסקט הטכוגרפ, באיתורם של עדדים פוטנציאליים, באיתורם פועלות חקירה אלמנטריות וניסויים מתבקשים בעבודתו של הבוחן.

נוכח האמור לעיל, אני קובעת כי לא עלה בידי המאשימה לבסס אשמתו של הנאשם ולהרים את עובדות כתב האישום. 82.

על כן אני מזכה את הנאשם מן העבירות המיוחסות לו, על פי כתב האישום.

ניתנה היום, י"ב אב תשע"ז, 04 אוגוסט 2017, בהעדך
הצדדים.

